

דף נא.

עין משפט א.

יו"ד סימן שלא פעיה עו

עו. פא. אין מעשרין מאומד אלא במדה ומשקל או במנין ט, והמדקדק בשיעור משובח, והמרכה י במעשרותיו, מעשרותיו מקולקלין שהרי טבל מעורב בהם ופירותיו מתוקנים.

עין משפט ו.

אה"ע סימן מא פעיה ב
עיין לעיל דף נ: עין משפט ו.ז.

דף נא:

עין משפט א.

אה"ע סימן מא פעיה ג
עיין לעיל עין משפט ו.ז.

עין משפט ב.

אה"ע סימן מא פעיה ב
עיין לעיל עין משפט ו.ז.

עין משפט ג.

אה"ע סימן קעו פעיה א

א. מי שקידש אחת משתי אחיות, ואינו יודע איזו קידש, אפילו לא הוכרו מעולם, שלא נתנו לביאה, הווי קדושין וצריך גט לכל אחת ואחת. מת, ולו אח, חולץ לשתייהן. היו לו שני אחים, אחד חולץ ואחד מייבם לשניה. קדמו שני האחים וכנסו את שתייהן, אין מוציאים אותם מידן. ואם נמלכו בב"ד ואמרו להם שיחלוץ האחד וייבם השני, והלכו שניהם וייבמו, יוציאו.

ט. כל מין לפי מה שרגילין בו מדה או משקל או מנין.
י. גם הממעט פירותיו טבלים ע"כ ידקדק בשיעוריו.

עין משפט ד.

אה"ע סימן קעו פ"ה ג.

ג. שנים שקדשו שתי אחיות, זה אינו יודע איזו קידש וזה אינו יודע איזו קידש, ומתו, ולזה אח ולזה אח, כל אחד חולץ לשתייהן; ואין שום א' מהם יכול לייבם. לזה א' ולזה שנים, היחיד חולץ לשתייהן, והשנים א' חולץ לאחד תחלה, ואח"כ ייבם השני לשנייה. ואם קדמו השנים וכנסו אחר שחלץ היחיד, אין מוציאים מידם, אפילו שניהם כהנים. היו לזה שני אחים ולזה שני אחים, אחיו של זה חולץ לאחת, ואחיו של זה חולץ לאחת, ואח"כ האח השני של זה מייבם חלוצתו של זה, ואח השני של זה מיבם חלוצה של זה. אם קדמו שני האחים של הא' וחלצו לשתייהן, לא ייבמו השני אחים האחרים של השני לשתייהן, אלא א' חולץ וא' מייבם לשניה. קדמו השנים האחרונים וכנסו, אחר שחלצו השנים הראשונים, אין מוציאין מידם.